

CHARLOTTE CEDERSCHIÖLD:

Familjens trånga sektor

Genom att bortse från att familjen är en enhet har socialdemokraterna detaljstyrkt familjemedlemmarnas liv. Föräldrarna har inte längre tid för sina barn och det blir svårt att skapa stabila känslband.

Med det borgerliga vårdnadsbidraget skulle familjen själv bestämma barnomsorgsform och också ha en avsevärt bättre pensionstrygghet om endera föräldern vill vårda barnen.

Charlotte Cederschiöld är moderat riksdagsledamot.

Den socialistiska familjefientliga politiken har förorsakat en "trång sektor" i familjelivet: tidsbrist. Denna tidsbrist försvårar en av familjens mest primära funktioner: att bygga stabila känslband. Dessa känslomässiga familjeband är en naturlig del av den familjepolitiska debatten i flera andra europeiska länder. Men kärleksbandens betydelse för människans trygghet och utveckling negligeras helt i den svenska debatten. Om än outtalat är nära familjeband ett påtagligt behov även för svala nordbor.

Ett skäl till att denna enögda syn har kunnat frodas är det socialistiska sättet att se familjemedlemmarna som enstaka individer utan nära relationer och beroende av varandra. Socialister koncentrerar sig med förkärlek på materialistiska förhållanden, i synnerhet på människans ekonomiska beroende av stat och kommun. Men beroende behöver inte bara vara ekonomiskt. Genom att bortse från att familjen är en enhet har man detaljstyrkt familjemedlemmarnas liv så att det knappt blivit någon tid över för framförallt föräldrar och barn att ägna åt varandra.

Detta framkommer i undersökningar och enkäter – barn önskar mer tid med föräldrarna, föräldrarna vill inte enbart ägna helgen åt dammsugaren och tvättmaskin. Det som en gång ansågs vara en självklarhet för fattig och rik börjar nu mer och mer bli lyx för många barnfamiljer, nämligen att ha rent.

Den trånga sektorn är tiden. Yrkesverksamma, moderna kvinnor önskar städhjälp som s k "fringis" i stället för leasingbil, så att det skall bli någon tid för glad och konstruktiv familjesamvaro.

"De flesta familjer vill knappast bli jämställda på sina barns bekostnad" sade s-borgarrådet i Stockholm, Karin Jons-son. Även socialdemokratiska kvinnor har detta nutidsproblem. "Vi har blivit lurade" är ibland temat på insändare i s-kvinnornas tidning. S-kvinnorna gick därför ut med parollen "6 timmarsdag åt alla". Det visade sig emellertid kosta lika mycket som att sänka pensionsåldern till 50 år.

Yrkesverksamma, moderna kvinnor önskar städhjälp som s k "fringis" i st f leasingbil.

Inför 1988 års val drev s-männen igenom 6 veckors semester som valfläk och s-kvinnoparollen blev snöpligt passiviserad.

Miljöpartiet har fångat upp detta familjens behov av tid genom att hävda att vi ska arbeta mindre, ha färre prylar och därför hinna med varandra. De presenterar en socialistisk beskattningsmodell som skulle medföra att det inte skulle löna sig särskilt väl att arbeta och man meddelar att det inte heller är meningen att det skall löna sig att förvärvsarbeta. Partiet underlåter att närmare redogöra för de effekter på bidrag, offentlig social trygghet och allmän levnadsstandard detta skulle medföra. Den som bara ser medaljens framsida och inte inser hur landets ekonomiska tillstånd påverkar den enskilde kan förledas att känna tillfredsställelse över att (mp) i politiska termer artikulerat ett faktiskt upplevt problem.

Beakta försörjningsbördan

Moderaterna har mer än andra försökt skapa gehör för åtgärder som skall lätta det förtryck som i praktiken utövas mot dem som inte passar in i socialdemokraternas familjenegativa modell. Om det i beskattningen togs hänsyn till hur många som skall leva på inkomsten, som i andra civiliserade västeuropeiska länder, skulle helt andra möjligheter att välja arbetsfördelning i familjen möjliggöras. Med det borgerliga vårdnadsbidraget i handen skulle familjen själv bestämma barnomsorgsform och också ha en avsevärt bättre pensionstrygghet om endera föräldern vill vårda barnet/barnen.

Alternativa omsorgsmöjligheter skulle få en chans att växa fram och därmed sannolikt höja omsorgskvaliteten både på den privata och den offentliga sidan.

Valfrihet för familjerna

Den sammanlagda effekten av moderat skatte- och socialpolitik skulle ge trebarnsfamiljen med normalinkomst en förbättring som motsvarar *ca fördubblad inkomst för mannen eller kvinnan.*

Det skulle för den familjen innebära precis den valfrihet som socialdemokraterna påstår att vårt förslag inte skulle medföra. S-affischen med 41 kronor om dagen blev därför en ful förvanskning av den verklighet som skulle möta barnfamiljerna med moderat politik. Vi vill höja garantibeloppet från 60 till 76 kronor/dag. Föräldraförsäkringen vill vi bevara och vårdnadsbidraget skulle därtill ge mer ju fler barn familjen har; 123 kronor/dag med tre barn. Vårdnadsbidraget skulle utfalla i sex år, medan den utbyggda föräldraförsäkringen skulle gälla sex må-

nader, vilket skulle ge 31 kronor om dagen för en inkomsttagare med 106 000 kronor räknat på samma tid som vårdnadsbidraget.

Socialdemokraternas jämförelse i valrörelsen mellan vårdnadsbidrag och föräldraförsäkring ger en felaktig bild, eftersom förslagen är så helt olika till sin konstruktion. Och familjestödet skulle alltid falla ut, medan föräldraförsäkringspengar kan frysa inne om föräldern inte har möjlighet att vara ledig från arbetet enligt vissa regler. De socialdemokratiska lösningarna ger mest till dem som har det bäst medan vårdnadsbidraget ger mest till de svagaste.

Därmed inte sagt att valfriheten skulle bli total för alla. Vårdnadsbidraget skulle ha stor betydelse för deltidsarbetande och vara ett viktigt steg på den väg vi vill slå in på och vidareutveckla.

Den moderata familjebeskattningen skulle lösa familjerna ur den ekonomiska tvångströjan och den förbättrade ekonomin skulle följa barnet och familjen i 18–20 år.

Förbättrat pensionsskydd för kvinnor

Den normalinkomstkvinnor — 75 000 kronor per år — som under några år vårdat barn under 7 år i hemmet skulle få ett förbättrat pensionsskydd på mer än 200 000 kronor ackumulerat eller ca 12 000 kronor/år från 65 år. Högre förvärvsinkomst senare i livet skulle ytterligare förbättra vårdnadsbidragets pensionseffekt från småbarnsåren. Det skulle

(s)-kvinnornas krav på 6 timmars arbetsdag för alla kostar lika mycket som att sänka pensionsåldern till 50 år.

bli möjligt att ge små barn den tid med föräldrar de ofta behöver utan att vårdaren skulle drabbas av kraftigt försämrad ekonomi på gamla dar.

Dilemmat barn/yrkesliv skulle kunna lösas utan att vare sig drabba barnen eller föräldrarnas yrkesroll och framtida ekonomi. Socialistisk politik är fientlig mot barn, kvinnor och familj. Den ökar bundenheten och ger mindre tid för familjesamvaro. Moderat politik är familjevänlig och ökar valfriheten.

Pärmar för inbindning av årgång 1988

kan rekvireras från Svensk Tidskrifts expedition, tel 08-667 59 55, eller genom insättning av kronor 70:– på postgiro 7 27 44-6.